

PSALM 8

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Psalm 8 heeft iets van een schilderij met een mooie lijst.

En de lijst is de eerste en de laatste zin van deze psalm, die identiek zijn.

Een lofprijzing aan God: 'Heer, onze Heer, hoe machtig is Uw Naam op heel de aarde.'

En op dat schilderij zie je dan twee afbeeldingen: die van de glorieuze mens en die van de kwetsbare mens.

Van de glorieuze mens kan je zeggen: hij is bijna een god.

Dat is de mens die heer en meester is over alles, over de schepping.

En die mens kenden we goed tot voor kort: die mens komt overal, is globaal, grenzeloos.

Maar het is diezelfde mens die ook opeens hardhandig is stilgezet.

Hij mag niet alleen niet harder dan 100 km rijden maar is ook op allerlei andere fronten aan banden gelegd in alle sociale contacten.

Opeens komt de kwetsbare, sterfelijke mens in het vizier.

Het is de mens, die zich nietig voelt, breekbaar, angstig.

'Wat is dan de sterveling dat U aan hem denkt?'

Wij mensen wisten dat wel dat we kwetsbaar waren: huidige energievoorraden gingen opraken en temidden van alle vooruitgang floten aardbevingen, watersnoden, orkanen en droogte ons terug naar onze broosheid.

Maar dat kleine virus, die killer, dat monstertje, dat geen onderscheid maakt tussen jong en oud, arm en rijk, zich niet door grenzen laat tegenhouden...

Dat daagt politiek, economie en kerk uit.

U en ik hebben het nog nooit meegemaakt dat het leven zo stil kwam te liggen als nu.

Grenzen gesloten, vluchten geschrappt, scholen dicht, kerkdiensten vervallen.

We worden bang, bedroefd, boos...

Het is bijzonder dat onze regering zulke strenge maatregelen moest nemen in de kerkelijke 40 dagentijd.

Noem het ook maar de quarantainetijd.

Dat woord quarantaine komt uit de tijd dat de pest in de 14^e eeuw rondwaarde over Europa en in Venetië moesten toen schepen eerst 40 dagen stil liggen voordat ze aan land mochten.

De 40 dagentijd of quarantainetijd is bedoeld als bezinning.

Er gaat sprake van uit

Wie zijn wij eigenlijk, hoe leven wij? Wie denken wij wel dat we zijn en kunnen?

Is dat leven wat wij leiden eigenlijk wel gewoon?

De Psalm laat ons onze plek weer eens zien: we zijn en blijven stervelingen.

Maar dan wel stervelingen aan wie gedacht wordt door God.

Dat God gedachten heeft over ons! Ga naar buiten in de nacht, besef de omvang van het universum, sterrenstelsel na sterrenstelsel, en ineens voel je je ineenschrompelen tot niets, tot een minuscuul wezentje.

Sterker nog naar dat kleine mensje wordt door God omgezien.

De Schepper van hemel en aarde, Hij is in de weer voor zijn mensen.

Aan hen gaf Hij Zijn belofte, hen heeft Hij vastgehouden, hen heeft Hij opgezocht en dat maakt de waarde van de mens uit, dat 'ie in de gedachten van God is, dat 'ie voorwerp is van oneindige zorg, voorwerp van oneindige liefde. God denkt aan ons, gedenkt ons: in gedenken zit ontwerpen, we zijn het ontwerp van God.

In gedenken zit noemen, zoals u en ik bij name worden genoemd.

In gedenken zit een appèl, Hij roept ons tot een antwoord, verantwoordelijkheid.

En in gedenken zit vasthouden. Geen nood is te groot of Hij houdt je daarin vast; zo kostbaar ben ik, stofje mens.

Ik, voorwerp van Gods bemoeienis! Ik leef en weet me gekend!

Onze premier heeft in zijn toespraak tot ons volk de ernst van de situatie onder woorden gebracht.

Dat we er nog niet zo snel van af zijn, dat we een lange adem moeten hebben.

Dat veel sectoren harde klappen krijgen.

We nemen daar geen woord van weg.

Maar wellicht zitten er ook spirituele groeikansen in wat we nu mee maken.

Zouden alle maatregelen er toe bijdragen dat ons leven wat gezonder wordt, de lucht schoner?

Zouden we nog meer een besef krijgen dat ons leven niet zo maakbaar is maar uiterst kwetsbaar en dat dat je anders leert handelen?

Dat het een vraag moet blijven of we meer en meer mobiel moeten worden of juist meer pas op de plaats moeten maken.

Dat ook de kerk niet maakbaar is?

Dat kerk zijn niet afhankelijk is van gebouwen en grote aantallen.

Dat het gaat om 2 of 3 in Jezus' Naam bij elkaar?

En dat het gaat om de trits van bidden, wachten en het goede doen?

Dat hield Bonhoeffer de kerk voor van na de WO II

Zouden we eigenlijk niet allemaal in quarantaine moeten, letterlijk een 40 dagen tijd van gebed, bijbellezing, God zoeken en je afvragen: hoe staat mijn leven ervoor?

Wat is mens-zijn?

Zou ik en de hele schepping niet een soort reset nodig hebben voordat het te laat is.

Als ik Psalm 8 lees in relatie tot Hebrëen 2, dan wordt er gezegd: de mens van Psalm 8 is Jezus ten voeten uit.

Toen Hij daar verscheen op het bordes bij Pilatus, bebloed, gebroken, geslagen, toen zei Pilatus: Zie de mens!

De mens met de doornenkroon. De doornen corona (=kroon)!

'Is dat de mens?', zei men ...Kruisig Hem!

Maar God heeft aan Hem gedacht, en Hem in Zijn weerloosheid als het ware gebruikt ten overstaan van vijanden en wraaklustigen.

Hij heeft Hem opgewekt uit de doden en de opgestane Heer trekt als de Morgenster de nieuwe aarde achter Zich aan.

Jezus Christus, de ware mens, de zoon van God behoedt ons voor overmoed en leert ons te worden als een kind, diep afhankelijk te leven met God en alle schepselen.

Moge de komende tijd ons leren, bidden, wachten en het goede doen.

En mogen we de lofprijzing op de lippen nemen: Heer, u bent de Heer, onze Heer.

Hoe machtig is Uw naam op heel aarde.

Amen.

